V évfolyam 1912. szeptember hó 21. 35. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusitás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szóval van megjelölve. Sziveskedjék mindig határozottan
HATSCHEK-FÉLE
ETERNIT-palát kérni.
Magyarországi központ:
ETERNIT MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-ut 33. szám.

Melyen lesz az uj bor ára?

Régen nem volt olyan rossz esztendejük a magyar szőlősgazdáknak, mint az idén. Szőlőinket ebben az évben egymást érték a legsulyosabb elemi csapások.

Először a téli, majd később és még sokkal nagyobb mértékben az áprilisi fagyok tettek óriási kárt a szőlőkben, azután a peronospora, a szőlőmoly és sok helyen a szőlőilonca lépett fel oly rendkivüli mértékben, hogy lehetetlen volt ellenük sikerrel védekezni. Amit ezek a nagy csapások még meghagytak, azt az ország igen sok borvidékén ismételten és nagyrészt a jég verte el. Ehhez járul a folyton tartó abnormális hüvös és esős időjárás, ameiy nemcsak kedvezőtlen a szőlő fejlődésére, hanem máris sok helyen a szőlő rothadását okozza.

Mindezeknél fogva immár köztudomásu dolog, hogy ebben az évben sokkal kevesebb borunk lesz, mint a mult évben volt. Bizonyitják ezt az állami borászati felügyelőknek időnként közzétett hivatalos jelentései is.

Ez annál elszomoritóbb a szőlősgazdákra nézve, mert a munkabérek az idén a legtöbb helyen még az előző évieknél is magasabbra emelkedtek. Kétségtelen tehát, hogy még a mult évinél is jobb borárakra van szükség, hogy a szőlőmivelés ebben az esztendőben kifizesse magát.

Ezuttal a borárak lényeges emelkedésének minden feltétele meg is van A mult évben a magyar állam területén Horvát-Szlavonországgal együttesen 4.939.498 hl. uj bor termett. Ez olyan mennyiség, amennyi borunk a kivételesen bő termő 1909-ik évtől eltekintve, 1885 óta tehát már 26 esztendő óta nem termett. Ezen tavalyi tekintélyes bormennyiség dacára, a borárak az előző évekhez képest köztudomás szerint emelkedtek s a tavalyi termés emelt árakon is könnyen elhelyezést talált.

Különösen örvendetes és boraink értékesitése szempontjából igen fontos körülmény borkivitelünknek a legutóbbi éveken történt igen jelentékeny emelkedése. A Magyarországból hordóban kivitt bor és must mennyisége a palackborokon kivül — az 1901—1908. években évenként 689.463. és 990.566. métermázsa közt váltakozott. Az 1909-ik évben már 1,232.494 métermázsa, az 1910-ik évben 1,102.383 mm., 1911-ben pedig 1,396.697 mm. volt a kivitel.

Ha pedig a mult évi szüret óta kivitt must és bormennyiséget vesszük figyelembe, akkor az eredmény még örvendetesebb, mert a mult évi október hó 1-től f. évi julius hó végéig terjedő 10 hónap alatt kivitelünk 1,597 266 q volt, az 1910. évi október hó 1-től 1911. évi julius hó végéig terjedő ugyanez 10 hónap alatt kivitt 904.589 q szemben. A kivitel emelkedése tehát több mint 76 százalék. Borkivitelünk ezt a mennyiséget eddig még soha sem érte el.

A belföldi borfogyasztás és borkivitelünk emelkedése azt eredményezte, hogy a borkészletek annyira leapadtak, hogy a termelőknél ma már csak nagyon elvétve lehet eladó bort találni s a kereskedők pincéi is meglehetősen kiürültek.

Kétségtelen tehát, hogyha az idén annyi borunk teremne is, mint a mult évben, az is igen könnyen és jó áron találna vevőre. Minthogy pedig az idei bortermés az emlitett elemi csapások miatt — sajnos — jóval kevesebb lesz, a boráraknak okvetlenül emelkedniök kell.

Ez az oka annak, hogy az idei must és ujbor iránti kereslet máris szokatlanul megélénkült. Az osztrák borkereskedők máris jóval magasabb áron keresik az uj árut, mint a mult évben és az osztrák és magyar szaklapok közlései szerint, az eddigi elővételeknél szivesen adtak hektoliterenkint 40—50 koronát olyan alföldi borvidékeken is, ahol más esztendőkben ennek az árnak a feléért is lehet ujbort kapni. Az idei jó gabonatermés és a magas munkabérek természetszerüen a fogyasztóközönség jövedelmének és igy fogyasztóképességének is növekedését vonják maguk után s ez szintén elő fogja segiteni a belföldi borkereslet emelkedését.

Ne siessünk az uj bor eladásával!

A t. Házból!

Parlamenti helyzetkép.

Lapunk számára irta: Verner László.

Azok a jó öregek azokkal az ő régi szententiájukkal!

Micsoda bölcsesség, mely ezt a közmondást szülte: Inter arma silent Musae. Azzal a szándékkal mentem a szeptember 17-iki emlékezetes gyülésre a t. Házba, hogy

Önöket, t. Redaktor úr tájékoztatom egy tárcaszerü csevegésben a parlamenti eseményekről. Ám, amikor Deésy Zoltán a kupolateremben (szónok se beszélt sohasem még szebb helyen) kijelentette, hogy *a harcot* folytatják *ott*, ahol *elhagyták*, minden hangulatom a tárcaszerü csevegésre kiveszett belőlem és egyszerre harctéri tudósitóvá váltam, pedig még akkor meg se kóstoltam a csatazajt: azoknak a fülsiketitő sipoknak pokoli zsivaját, amely az ülés megkezdése előtt egy pfujj! akkordal kezdődött, mikor Tisza megjelent az elnöki emelvényen. Azt mondják, hogy Pozsgay Miklóst, Eitner Zsigmondot és Kun Bélát a harcias ellenzék tanulmányutra küldötte ki arra való nézve, hogy hol kaphatók a legzajosabb, a legnagyobb zsivajt csináló sipok? Akár igaz, akár nem, egy bizonyos, hogy ezek az uj sipocskák rettenetes lármát csinálnak. Érdemes birlapirótársunk *Radó Samu* öt percig birta ki hallgatását; egy másik udvari tanácsosunk, Márkus Miksa, aki a Népopera révén az assonans akkordhoz közelebb áll, — nem birta ki három perenél tovább. Csak azok, akiket mandátummal vett meg az Isten és akiket a párthűség kényszeritett az ülésteremben maradni, azok állták ezt a jerikói harcot, amely mégse járt Jerikó falainak ledöléséval.

A képviselőház ülésterme különben előnyösen változott. Az elnöki emelvény nincs többé a fellegekben, Tisza lejebb hozatta a pulpitust, ami erre a rossz élcre csábitotta egy társunkat:

»Mindez Tisza bátorságát bizonyitja. Most már jobban érheti a golyó.« Somsich Tivadar gróf Sághy tatának mutogatta az emelvényen a helyet, ahová Kovács Gyula golyója behatolt. Bizony az elnöki emelvénynek ez a faragott oszlopa nemzeti klenodium lesz egykor. Mondják, hogy a szenvedélyes sümegi gyüjtő, Darnay Kálmán már be is adott egy istanciát, hogy ezt a nemzetileg agyonlőtt elnöki deszkát az ő muzeumában helyezzék el, no tehát ez is olyan afféle beszéd, mint az, melyet a fürge Beck képviselő emlegetett, hogy 12 órakor be fogják hozni a négyezer koronás fonográfot, mely csak ezt az egy nótát huzza: »Laci bácsi mondjon le!«

Azt mondta Deésy a kupolacsarnoki bizalmas konferencián, hogy mivel semmisem változott, a régi eszközökkel harcolnak tovább. Hát ez igaz is. A régi eszközökkel indult a harc és valóban nem változott semmi. Tisza éppen olyan nyugodtan helyezkedett el az elnöki emelvényen, mint mikor juniusban Pavlik már barátságosnak jelezte a levegőt, pedig most valamennyi oroszlán együtt volt és pedig friss erővel.

A napilapok megirták már, micsoda sipolást, kiabálást és tüdőgyengüléskor milyen dobolást és kerepelést vittek véghez. Ezzel én már ujságot nem mondok. De talán uj lesz a harci zajban, ha azt mondom, hogy nem csinálják ezt a lármát kedvvel. Először is kevés ember csinálja és akik csinálják is, azok is fásultak. Mintha igaza lenne Vadász Lipótnak, mintha mindenki érezné az ő szép mondásának az igazságát, hogy bár kormánypártot és ellenzéket ma egy nagy tenger választja el, azért lehetetlen, hogy a két parton álló, ma még egymás szavát meg nem értő emberek, végre is meg ne értsék egymást. Hiszen mind a két parton magyarok vannak és mind a két parton egyaránt érzik, hogy ami mostanában végbe megy a közforumon, az szégyen és nemzeti csapás. Maniu a nemzetiségi képviselő valahonnan Krassóból bekecses oláhokat hozott fel. Csak látni kellett volna ezeknek széles ábrázatát, mind örülnek, hogy odalent a kalamajka rettenetes. Neki ez az őrült sipolás a legkellemesebb muzsika, nem tudom a krassói hegyek lejtőjén nem az visszhangzik-e tőle: »Ébredj fel oláh, érik a buzád!«

Lehetetlen elborulás nélkül nézni az elfajult parlamenti harcot. Ugyan mit fognak irni Árpád nemzetéről, hogy jussát sipokkal és kerepelőkk l akarta kiküzdeni? És ami ennek természetes következménye, Paplik ur aktivitása végeredményében nem-e a nemzeti becsület számlájára megy? Ebben a helyzetben még a parlamenti karcolat irónak is vagy el kell hallgatni, vagy vezércikket kell irni. De ki hallgat ma predikációkra.

Mig ezek a gondolatok kergetőznek agyamban, annak örök tanuságára, hogy szénégetőnek tőkén a szeme, — megszólal Bér Dezső, a kiváló politikai karikatura rajzoló és kétségbeesetten igy kiált fel:

— Ezt a Rosenberg Gyulát másképen kell már rajzolni. Egészen ősz a haja.

Vesztére gondolkozott Bér Dezső hangosan, mert az armányos ujságirók mindjárt kisütötték róla, hogy ő meglorditja a magyar bakának, mert mig a magyar baka a szülőéknek küldött katonaképre csak a tulajdon fejét fotografirozza (igy lesz a bakából rangos huszár) addig Bér Dezső kész politikai fejeket tart és ezeket ragasztja fel alkalomadtán az egyes emberi testekre.

És mikor az egész világ haragszik, miért ne haragudjon Bér Dezső.

A Királyhágón és a két Vaskapun át.

Egyik helyen elég széles padka látszik belevágva a sziklába, előtte a viz fölött ilyen faág-tákolmány s rajta gornyaszt váll közé huzott fejjel egy szerb halász. Előtte a csónak, mellette két-három nyeles háló. Amint mellette elhaladunk, odatéved a szemem a halász feje fölé. Hát ez mi? Nagy, hatalmas betükkel van a kőbe vésve: Tabula Trajuna. Tehát ez a hires Traján tábla! Csakugyan! A vörös betük alatt ott van a római feliratos tábla. Persze a hajóról a felirat épen nem olvasható el.

Ettől fogva a régi, 1800 esztendős Traján utnak, mely hajdan végig vezetett a Duna partján a sziklában, sok helyen még a nyoma sem látszik. Imitt-amott egy kis darabkán ujra előtör a mesterségesen egyenletes sziklavágás nyoma keskenyke ösvénnyel, a legtöbb helyen pedig anélkül.

A Traján-táblát nyomban a Karánszoros legkeskenyebb pontja követte. Nincs Magyarországon még egy másik hely, ahol a Duna ilyen keskeny volna, mert csupán 151 méter széles. A mosonyi Dunaág is majdnem szélesebb. Hanem aztán annál mélyebb. Következett aztán egy jókora kiszélesedés, majd a Kazán szoros második egyenletesebb, szabályosabb része.

Végre kitágult a Duna. Egy-egy hajót kerültünk el. A magyar parton levő őrházak szemafor helyettesitő vörös-fehér gömbkosarai jelezték a közellevő hajókat. A Duna medrében lassanként ezrével jelentek meg az apró vizesések, messziről látható vörös, meg fehér táblácskák. Mikor közel értünk láttam, hogy a Duna fenekéhez erősitett gerendák végein vannak, mint a kiterjesztett páva-farok. Ezek mind figyelmeztető jelek a kormányosok részére. Mert itt a Duna medre hihetetlen veszélyes a hajóra. Sok helyen kilometeres hosszuságban csaknem csupán egy hajó szélességben hajózható. Valósággal csatornát épitettek a széles mederbe s csak itt van mindenkor biztonságban a hajó.

Ha nem hallok edénycsörgést, egészen meg is feledkezem róla, hogy még ma nem reggeliztem. Lementem az ebédlőbe, ahol már teritve volt s ott volt az étlap. Megnéztem, aztán kértem reggelit. Mikor fizetésre került a sor, épen másfélszeres árt számitottak. Szóvá tettem: hallatlanba vették. Hát hallgattam én is; bizonyosan ez is velejár az aldunai uttal.

Ujra fölmentem a fedélzetre. Forrón tüzött a nap, nagyon meleg volt, bár jól megerősödött a nyugati szél.

Amint szemlelődöm, látom, hogy a szerb oldalon embercsoportok csákányoznak, vájnak: országut készül a hajdani Traján ut helyén. Mikor Galambócnál (Golubać), vagy ha ugy tetszik Kolumbácsnál, kibujtunk az aldunai szorosból, láttam, hogy a hajdani Galambóc várának egyik szikláját döntik-tépik Itt fog keresztül vezetni a Duna jobb partján a Széchenyi-uttal párhuzamosan készülő országut.

Elhagytuk a magyar oldalon a sziklába vájt Baross-táblát, majd a magyar mérnökegylet Széchenyi tábláját. Jobb kézről a magyar parton, Galambóccal szemben elmarad az ómoldovai László-vár romja, a Duna medrének közepéből kiálló érdekes szikla, a Babagáj, megszünik a Dunaparton huzódó sziklafal s kiterül a látóhatár. Az ember önkénytelen megkönnyebbül attól a nyomástól, szorongó érzéstől, amit talán a feszült várakozás, talán a sziklák között megszorult levegő vagy nem tudom mi okoz a sziklafalak között, de egyuttal végtelenül sajnáltam, hogy már vége van talán épen a vadságában, borzalmasságában szép vidéknek.

Az utasok már jórészt kicserélődtek. A hajó karfájára egy határőrfináncz felesége könyökölt sirva. Kezében a zsebkendő még most is integetőre áll. Még valahol Szinicén szállt be férjestől. Ugy látszik, áthelyezéssel egybekötött utat tesznek s talán az asszonyka szülőföldjéről válik.

Amodább két munkás magyaráz egymásnak. Mindkettő tót, de az egyik már jó ideje Belgrádban dolgozik. A belgrádi erősen csalogatja a dinárok földére (a dinár 90 fill. értékü szerb ezüst pénz) a másikat, aki nem akarja hinni, hogy egyhamar boldogulna a tót nyelvvel. Alig van a kettő közt külömb-

ség és rögtön illusztrálja is a belgrádi: chleb (kenyér) szenbül is chleb, vino (bor) vino, palénki (pálinka) raki.

Igy csak megérti két munkás egymást! Gradistén ujra cserélődik az elem.

Kinn a hajóhidon forgolódik egy nagycsizmás szerb rendőr. Szinte komikus a nagy fene hatalom tudatában berzenkedve. Jókora szemétdombra kaphatott ökakassága.

Végre feltünik Báziás. Lecihelődöm a fedélzetről. Épen akkor bujik elő kabinjából az én estéli hajóstisztem, aki olyan előzékenyen fogadott a hajóra léptembor. Kezet fogtunk. Kölcsönösen szerencsés utat kivánva egymásnak, megváltam a hajótól.

(Folyt. köv.) *Sztrokay Lajos.*

A műtörténelmi kiállitás.

Előkészületek a megnyitásra.

Éjjel-nappal világos a kulturház ablaka. Serény dolgos kezek a rövid napot megtoldják az éjszakával, hogy szeptember 21-ikére vernissage-ra legyen kész a nagy munka, amely a magyar művésztörténelemnek beszédes, gazdag anyagát tárja fel, ha mindjárt csak egy vármegyéből is a nagyközönség előtt.

A nyers anyag nagyrésze még elrendezetlenül van elraktározva a kiállitás egyes osztályaiban, de már látszik a konturja a fényes nagy képnek, amely e hó 22-ikén elragadtatással fogja elölteni a műértőket és laikusokat egyaránt és meg lehet máris állapitani, hogy országos jelentősége lesz a műtörténelmi kiállitásnak. Müértő kezek szeretetteljes gondozása látszik meg mindenütt az elrendezés kezdő munkáin, amelyeket most Csányi Kálmán az iparművészeti muzeum igazgató őre vezet és irányit. Az ő közreműködésével történik a katalogizálás nagy és fáradságos munkája, amely egyik legnehezebb része a rendezésnek.

A héten uj ritkaságok, nagyértékü egyházi tárgyak érkeztek a kiállitásra Mikes János gróf megyéspüspök küldte el a püspökség ereklyéit, négy gótikus domboru himzésü miseruhát, egy értékes, ékkövekkel kirakott pásztorbotot, disztálat két ébenfa ereklyetartót, amelyek mindegyike a magyar ötvösművészet dicsősége. Az egyházi tárgyak között mégis a németujváriak szent Ferenc rend által kiállitott gót stilü monstrancia a legértékesebb. Az 1517-ből való aranyozott ezüstből készült munka is legértékesebb emléke a magyar ötvösiparnak. A héten érkezett meg Széchenyi Rezső gróf gazdag fegyvergyüjteménye, mely az ötvöskiállitást fogja igen értékes anyaggal gazdagitani.

A kiállitás anyagával nem kell szégyenkeznie Vasmegyének. Büszkén és bátran állhat vele ország-világ elé. Méltán ambicionálja tehát a kiállitás rendező-bizottsága, hogy az ország kulturterületének minden lényezőjét összehozza a kiállitásra Szombathelyre. Az iskolákra, — tanitókra fektet elsősorban sulyt a rendezőség, hogy tanulságokat nyujtson fáradságos munkájának eredményeivel. A tanitóknak vasuti kedvezmények kieszközlésével kivánja lehetővé tenni a kiállitás olcsó látogatását. A déli vasut már kilátásba helyezte a jegykedvezményt a tanitóknak még akkor is, ha nem csoportosan utaznak. Az iskolák meghivását pedig személyesen eszközli Fehér István tanár, aki a napokban Győrben járt és a legmelegebb fogadtatásra talált az összes középiskoláknak, amelyek tanulóifjusága el fog jönni a kiállitásra. Fehér tanár most Sopronban utazik és az ottani iskolákat fogja a kiállitásra meghivni.

Még egy ujság, ami még titok és titokban is kell maradnia, de érdekes, hát kiirjuk. Harminc detektiv jön a kiállitás szezonjára Szombathelyre. A belügyminiszter dijtalanul adja az állami detektiveket a kiállitás nagy érdekeinek állandó intenziv védelmére. Ha tehát detektiv történetekről lesz szó a közel napokban a mozi szinházakon kivül, ne legyen meglepve senkise. Ezt az ujitást a műtörténelmi kiállitásnak fogjuk köszönhetni.

Dal egy Dalról.

Parasztlegények dalolnak az utcán.
Merengve, hosszan hallgatom,
Szerelmes és bubánatos a nóta . . .
S emlék hull a szivemre, hulló rózsa,
Rá ismerek: az én dalom!
— Szerelmes és bubánatos a nóta!

Én irtam ezt valaha a nagy erdőn,
Szomoruan, szerelmesen.
Velem sirtak a harmatos falombok,
A párjaveszett, bugó vadgalambok,
Csak egy leány nem sirt velem . . .
— Velem sirtak a harmatos falombok!

Hejh, az a lány maholnap öregasszony,
Elhervadunk, elhervadunk.
Csak ez a dal marad meg ifjan, épen,
Szerelmünk bus, vándorló lelkeképpen,
Mikor mi már rég porladunk . . .
— Csak ez a dal marad meg ifjan, épen!

Szabolcska Mihály.

Heti krónika.

Jegyzőválasztás. Jánosa Gyula körjegyzőnél megüresedett jegyzőségédi állásra Benyó Istvánt, Benyó Ferenc fiát választották meg szeptember 14-én.

Jomkipur. Szombaton az izraeliták böjtöltek egyik napnyugtától, a másik napig, a csillagok feljöttéig. — A testüket sanyargatják, megvonják tőle a táplálékot, imádkoznak, fogadalmat tesznek a mai nap, hogy az Istennek tetsző dolgot művelnek mindig. Ez a nap a »hosszu nap«.

A biró figyelmébe. Tudtunkkal van itt egy szépitő bizottság, melynek feladata volna a házak előtt levő járdák jókarban tartására is felügyelni. Néhány panaszos levelet kaptunk, mely szerint néhány ház előtt a nagy sár miatt alig lehet tovább jutni, továbbá néhány ház oly rozoga állapotban van, hogy félni kell, nem-e dül az emberre, vagy a kaput tartó kőoszlop. — Jó lesz a háztulajdonosokat figyelmeztetni erre, ha nines nekik érzékük ilyesmire. — Néhány ház meg volt jelölve, amiről mi is meggyőződtünk.

Szüreti mulatság. A helybeli kath. legényegylet szeptember 22-én szüreti mulatságot rendez a Magdics-féle vendéglőben.

Helyreigazitás. Lapunk legutóbbi számában a »Jánosháza lángokban« cimü cikkünkben — Don Quijote mellől kimaradt néhány szó, amiből értelem zavar keletkezett. Igy értelmezendő — Don Quijote módra kardlapozott — stb. Személyeket nem volt szándékunk sérteni, csak a nép indoleneia miatt tartottuk szükségesnek irni oly fulmináns módon. — A vezércikkbe is hiba csuszott be, »Ostffyt a vármegye eszének tartották, mig a megye szolgálatában volt.«

Szünet előtt. Most, mikor tőkén érik a gerezd, most gondoskodik a gazda borprésekről és szőlőzuzókról. Hála Istennek, ma már igen praktikus és olcsó eszközök állnak a gazda rendelkezésére, hogy a borsajtolás ne menjen a maga régi kezdetleges modján. Baecker Rudolf—Melichár Ferenc Express nevü szőlő és gyümölcssajtói és szőlőzuzói régi kedvencei a szőlőtermelőknek. A legtökéletesebb kivitelben, legkitünőbb anyagból olcsó árak mellett kaphatók ezek. Magyarországi vezérképviselő Szücs Zsigmond Budapesten, VI. Nagymező-utca 58., ahová bizalommal fordulhat minden gazda, ahonnan készséggel küldenek mindenkinek árjegyzéket. A Baecker és Melichár prések és zuzók egyszerüek, könnyen kezelhetők, nagy munkát teljesitenek és olcsók. Ezek biztositották részére a nagy népszerüséget és ezer számban való elterjedését.

Elejtett beszédek

A. Az ünnepekben csak láttál »előkelő« ruhákat?

B. Nem értem, hát te is akklimatizálódtál? Tudtommal előkelő lehet aki viseli.

A. Ha—ha—ha, hi—hi—hi!

B. Mit kacagsz?

A. Hisz azon csak lehet kacagni. Itt hallották sokan emlegetni e szót »intelligencia«. A szót hallották, de a fogalommal nincsenek tisztában, — hát a ruhájukra mondják, előkelő. Ha krumplit esznek vacsorára, az is előkelő. Ha egy szegénynek a vérét szivták, becsapták, megcsalták, lenyuzták a bőrét, a háját kivették, akkor előkelő módon bántak el vele. Azért »előkelő« előttük minden, mert a származásuk — nem az.

*

A. Na, most a rabbi jól kiprédikálta azokat, akik az ünnepkor kártyáztak.

B. Elég furcsa. Minden ember maga viszi a bőrét a vásárra. Prédikált-e arról, hogy a nép miért adja egyiknek-másiknak ezt az előnevet — hotigcsaló? Prédikált-e arról, hogy a csalás, hamisitás — bün? Prédikált-e arról, hogy csalót — meg kell vetni, de bünt követ el az a kigyó is, aki arra csábitja az embertársait, hogy egy csaló előtt — földre boruljanak?

A. Nem.

B. Akkor a rabbi nem prédikált.

A. Hát?

B. Akkor a rabbi csak beszélt.

*

A. Ugy-e németül e szó lelenc — Jingli?

B. Kérlek ne árulj el ily nagy tudatlanságot. Lelenc németül — Findel Kind.

A. Hát Findli—Jingli.

B. A lelenceket meg kell becsülni, mert azok az állam eltartott, de nem — kitartott — gyermekei.

Tüske.

Szerkesztői üzenetek.

Tanbarát. Cikkét nem közölhetjük, tessék ujra átdolgozni, nekünk nines rá időnk. Mi elismerjük az enyhitő körülményeket oly sikkasztónál, aki kenyeret vesz a családjának, az elsikkasztott összegért. Oly sikkasztónál nem fogadjuk el, aki kapzsiságból sikkaszt. Az ilyet mi átadjuk a közmegvetésnek s azokkal is megszakitunk minden összeköttetést, akik ilyennel érintkezek.

K. Helyben. A tévedést helyrehoztuk.

Gabona árak

1912. évi szeptember hó 15-én:

Buza	10. —
Rozs	9. —
Árpa	9. —
Zab	9. —
Tengeri	10. —

Az árak 50 kg.-kent korona értékben értendők.

Hozatal kielégitő. — Árak hanyatlók.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

A már világhirü Kolozsvári (Heinrich)

Szent László fertőtlenitő

:: pipere szappan ::

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellett remek illatával kiváló bőrfinomitó anyaga folytán elsőrangu kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt. — Ára 70 fillér.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Figuli-féle házban.

Készit: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben

Életnagyságu képeket brom, platin, pastel vagy olajfestéssel.

Elsőrendü minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltetnek.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az dorfai als erdő dukai szélén

1 öm.' tölgyforgács 2 korona 50 fill.

Váltható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

Épittetők figyelmébe!

Alulirottak a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy állandóan nagy raktárt tartunk

cementlapokból,

mindenféle szinben, épugy cementhidakból is. Elvállalunk cementkutépitést. — Jutányosan számitunk minden e szakmába vágó munkát. A közönség bizalommal fordulhat hozzánk!

Költségvetéssel bárkinek készséggel szolgálunk!

Perendi és Kiss

épitési vállalkozók, képesitett kőmives-mesterek, Jánosháza.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.